୨୭.୯.୨୦   ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ   ଓଁ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃ□: ୨୭.୦୩.୮୬ ମଧୁବନ

"ସଦାକାଳର ସ୍ନେହୀ ହୁଅ"

ଆଜି ସ୍ନେହର ସାଗର ପିତା ନିଜର ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସହଜଯୋଗୀ କରିଦେଉଛି । ଏହି ସ୍ନେହ ସାରା ପୁରୁଣା ସଂସାରକୁ ଭୁଲାଇବାର ସହଜ ଆଧାର ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ସ୍ନେହ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ବାବାଙ୍କର ଆପଣାର କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାଧନ ଅଟେ । ସ୍ନେହ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ । ସ୍ନେହ ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜୀବନ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଏବଂ ପାଳନା ଦେବାର ଆଧାର । ଯେଉଁ ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପହ□ିପାରିଛନ୍ତି ତାହାର ଆଧାର ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ହିଁ ଅଟେ । ସ୍ନେହ ରୂପୀ ଡେଣା ଆଧାରରେ ଉଡି ଉଡି ମଧୁବନ ନିବାସୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ସ୍ନେହୀ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅନ୍ତର କ'ଣ ରହିଛି ? କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ କାହିଁକି ରହୁଛନ୍ତି ? କାରଣ କ'ଣ ? ଯଦିଓ ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ସଦାକାଳର ସ୍ନେହୀ, ଆଉ କେହି ସାଧାରଣ ସ୍ନେହୀ ଏବଂ ତୃତୀତ ପ୍ରକାରର ହେଲେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ସ୍ନେହୀ । ତେବେ ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ତିନି ପ୍ରକାରର ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ସଦାସ୍ନେହୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ସର୍ବଦା ଲବଲୀନ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ମେହନତ ଏବଂ ମୁଶକିଲ୍ ଠାରୁ ସର୍ବଦା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହୁଛନ୍ତି । ନା ସେମାନଙ୍କୁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ନା କେବେ ମୁଶକିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କଷ୍ଟକର ଅନୁଭବ ହେଉଛି କାହିଁକି ନା ସଦାକାଳର ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ମାୟା ଉଭୟ ଏବେ ଠାରୁ ଦାସୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମା ମାଲିକ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ମାୟା ସ୍ୱତଃ ହିଁ ଦାସୀ ପାଲଟୀ ଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତି ବା ମାୟାର ସାହସ ନାହିଁ ଯାହାକି ସଦା ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସମୟ ବା ସଂକଳ୍ପକୁ ନିଜ ଆଡକୁ ଲଗାଇ ପାରିବ । ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ସମୟ ଏବଂ ସବୁ ସଂକଳ୍ପ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ସମର୍ପିତ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ମାୟା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ କେବେହେଲେ ଆମର ଅଧୀନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସଦାସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତିର ହିଁ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି- "ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ," ଏବଂ "ବାବା ହିଁ ସଂସାର ।"

ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବର- ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସ୍ନେହରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ନ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ କେବେ କେବେ ମନର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କେଉଁଆଡକୁ ସ୍ନେହ ଚାଲିଯାଇଥାଏ । ମଝିରେ-ମଝିରେ ବହୁତ କମ ପରିମାଣରେ ନିଜକୁ ପରିବ□ନ କରୁଥିବା କାରଣରୁ କେତେବେଳେ ମେହନତର, କେତେବେଳେ ମୁଶକିଲ୍‌ରେ ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବହୁତ କମ୍ ପରିମାଣରେ କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବି ପ୍ରକୃତି ବା ମାୟା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆଘାତ ହୋଇଯାଏ ସେହି ସମୟରେ ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆସିଯାଏ ଏବଂ ସେହି ସ୍ମୃତିର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ନିଜକୁ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ପରିବ□ନ ମଧ୍ୟ କରିନିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ସମୟ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ପୁଣି ବି ମୁଶକିଲ୍ ଏବଂ ମେହନତରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ କେବେ-କେବେ ସାଧାରଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ, କେବେ-କେବେ ସ୍ନେହରେ ଲବଲୀନ୍ ମଧ୍ୟ ରହିଥା'ନ୍ତି, ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ଅନ୍ତର ଦେଖାଦେଇଥାଏ । ପୁଣି ବି ଅଧିକ ସମୟ ବା ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଯାଏ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସଦା ସ୍ନେହୀ ନ ହେବା କାରଣରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବର ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ତୃତୀୟରେ ହେଲେ - ସମୟ ଅନୁସାରେ ସ୍ନେହୀ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମା । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଯେ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାଠାରୁ ବି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ହିଁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଦେବ । ଏହିଭଳି ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସ୍ନେହୀ ଜୀବନ ପ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ନିଜର ଦେହ ପ୍ରତି ଥିବା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣର ସଂସ୍କାର ବା କୌଣସି ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣର ସଂସ୍କାର ବା ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ କରିବାର ସଂସ୍କାରର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନିଜ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିବାର ଶକ୍ତି କମ୍ ଥାଏ ଯାହା ଫଳରେ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ବୋଝ ଚଢି ରହିଥାଏ ବା ସଂଗଠନକୁ ଠିକ୍ ରଖିବାର ଶକ୍ତିର କମୀ ଥିବା କାରଣରୁ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସଂଗଠନର ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ନେହକୁ ସମାପ୍ତ କରି ନିଜ ଆଡକୁ ଟାଣିନେଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ କେହି କେହି ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ଦେଖିଥିବ ବହୁତ ଭଲ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ଉଡୁଥିବେ ପୁଣି କଛି ସମୟ ପରେ ଦେଖିବ ନିଜ ପ୍ରତି ହିଁ ନିରାଶା ଆସିଯାଇଥିବ । ଏହିଭଳି ନିଜ ଉପରେ ନିରାଶା ହେବାର ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ସଦା ସ୍ନେହୀ ହେବା ପାଇଁ ଦେଇନଥାଏ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରର

ସଂସ୍କାର ସେମାନଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତି ଆଡକୁ ହେଉ ବା ପ୍ରକୃତି ଆଡକୁ ହେଉ ଆକର୍ଷିତ କରିଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ହଲଚଲ୍‌ରେ ଆସିଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବ ଥିବା କାରଣରୁ ବା ସ୍ନେହୀ ଜୀବନ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଥିବା କାରଣରୁ ପୁନର୍ବାର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆସିଯାଏ । ସେତେବେଳେ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଏବେ କିପରି ବାବାଙ୍କ ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ, ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ହଲ୍‌ଚଲ୍‌ରେ ଆସିବା କାରଣରୁ କେତେବେଳେ ଯୋଗ କରିଥା'ନ୍ତି, କେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥା'ନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଜୀବନର ଅନୁଭବ ଅଧିକ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିବାର ଅନୁଭବ ତା' ତୁଳନାରେ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଏମାନେ ତୃତୀୟ ନମ୍ବର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପୁଣି ବି ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତୃତୀୟ ନମ୍ବରର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହିଁ କୁହାଯିବ, କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଯାଇଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଦୁନିଆର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହିସାବରେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସଦା ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା କମଳ ପୁଷ୍ପ ଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବିଜୟୀ ନୁହଁନ୍ତି, ଲବଲୀନ ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସ୍ଲୋଗାନ ହେଲା- ତୁମର ହିଁ ଅଟେ ଏବଂ ତୁମର ହୋଇ ରହିବି । ସର୍ବଦା ଏହି ଗୀତ ଗାଉଥିବେ । ପୁଣି ବି ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ୮୦ % ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି କେବେ କେବେ ଶବ୍ଦ ଆସିଯାଏ, ସଦା ଶବ୍ଦ ଆସିନଥାଏ ଏବଂ ତୃତୀୟ ନମ୍ବର ଆତ୍ମାମାନେ ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ କରିଚାଲିଥା'ନ୍ତି ବାସ୍--ଏବେଠାରୁ ଏହିଭଳି ହେବି, ଏବେଠାରୁ ଏହି ସବୁ କରିବି କାହିଁକି ନା ଅନ୍ତରକୁ ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା ! ତେଣୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଲଗନରେ ମଗନ ରହିବାକୁ ଦେଇନଥାଏ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ସର୍ବଦା ମଗନ ଅବସ୍ଥାରୁ ତଳକୁ ନେଇ ଆସିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସଦା ଶବ୍ଦ ଲାଗିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କେବେ କିପରି, କେବେ କିପରି ହେବା କାରଣରୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଯାଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ମିଠା ମିଠା ବା□ଳାପ ମଧ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ଝଗଡା ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରନ୍ତି । କୁହନ୍ତି- ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତ ଆପଣ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ହିଁ କରନ୍ତୁ ଯାହାର ପ୍ରାପ୍ତି ଆମେ ପାଇବୁ । ସ୍ନେହର ସହିତ ଝଗଡା କରି କୁହନ୍ତି- ଯେବେକି ଆପଣ ଆମକୁ ନିଜର କରିଛନ୍ତି ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ ଆମ କଥା ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ହେଲେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବାବା ତ ବୁଝିବେ କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ କଥା ମାନିଲେ ତ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ଜିଦ୍ କରି ବସନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମାନୁ କି ନ ମାନୁ କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆମ କଥା ମାନିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ପୁଣି ବି ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଆସିଯାଏ, ଯେହେତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ନିଜେ ହିଁ ନିମି□ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପରେ ପରିବ□ନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଆଉ କେହି ଶକ୍ତି ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସ୍ୱଭାବ ସଂସ୍କାରରେ ମସ୍ତ ରହିଥିବା କାରଣରୁ ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେପରି କାହାକୁ ଶକ୍ତିବର୍ଦ୍ଧକ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଉଥିବ କିନ୍ତୁ ସେ ଖାଉନଥିବ, ତେବେ କ'ଣ କରାଯିବ ।

ବାବା ତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଧୀରେ ଧୀରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉ ହେଉ ତୃତୀୟ ନମ୍ବରରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବରକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେହି-କେହି ବହୁତ ବେପରୁଆ ହେବା କାରଣରୁ ଯେତିକି ଶକ୍ତି ନେବା କଥା ସେତିକି ନେଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ତିନି ପ୍ରକାରର ସ୍ନେହୀ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଉପାଧି ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ସନ୍ତାନ କିନ୍ତୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି ।

ଆଜି ଜର୍ମାନୀ ବାଲାଙ୍କର ପାଳି । ସାରା ଗ୍ରୁପ ହିଁ ନମ୍ବରୱାନ ଅଟନ୍ତି ନା । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସମୀପ ରତ୍ନ କାହିଁକି ନା ଯେଉଁମାନେ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସମୀପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିକଟରେ ଥା'ନ୍ତି । ଶରୀର ହିସାବରେ ଯେତେ ବି ଦୂରରେ ଥାଆନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, କିନ୍ତୁ ଆନ୍ତରିକ ହିସାବରେ ଏତେ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ଯାହାକି ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ହିଁ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ୱୟଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନରେ ହିଁ ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ବାବା ଆସି ହୃଦୟକୁ ହିଁ କିଣି ନେଉଛନ୍ତି । ହୃଦୟ ନେଇ ହୃଦୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ହୃଦୟର ସଉଦା କରିଛ ଅର୍ଥାତ୍ ମନକୁ ଦେଇ ଦେଇଛ ନା । ମନ ଭିତରେ ସେବୁବେଳେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ହିଁ ରହୁଛ । ଶାରୀରିକ ହିସାବରେ ତ କିଏ କେଉଁଠି- କିଏ କେଉଁଠି ରହୁଛ । କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯଦି ଏହିଠାରେ ରଖାଯିବ ତେବେ ଏଠାରେ ବସି କ'ଣ କରିବ ! ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତ ମଧୁବନରେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାହାରକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିଲା ନଚେତ୍ ବିଶ୍ୱରେ ସେବା କିପରି ହୋଇଥା'ନ୍ତା । ଯେପରି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ରହିଛି ସେହିପରି ସେବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ପହ□ିଯାଇଛ ଏବଂ ସେଠିକାର ସେବାର ନିମି□ ହୋଇଯାଇଛ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତେବେ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାର ମଧ୍ୟ ନିମି□ ହୋଇଗଲ । ଜର୍ମାନୀ ବାଲା ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହୁଛ ନା! ଯେବେକି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସଦାକାଳର ସମ୍ପ□ି ଏତେ ସହଜରେ ମିଳିଯାଉଛି ତେବେ ସଦାକାଳର ସମ୍ପ□ିକୁ ଛାଡି ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ବା କେବେ-କେବେକୁ କାହିଁକି ସ୍ୱୀକାର କରିବ! ଯଦି ଦାତା ଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ଗ୍ରହୀତା କମ୍ କାହିଁକି ନେବ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଖୁସିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥାଅ । ସର୍ବଦା ମାୟାଜିତ୍, ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ବିଜୟୀ ହୋଇ ବିଜୟର ନାଗରା ଜୋର-ଶୋର୍‌ରେ ବିଶ୍ୱ ଆଗରେ ବଜାଅ ।

ଆଜିକାଲିର ଆତ୍ମାମାନେ ବିନାଶୀ ସାଧନଗୁଡିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ହୁଏତ ବହୁତ ନିଶାରେ ଚୂର୍ ଅଛନ୍ତି ନଚେତ୍ ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତି କାରଣରୁ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ଏପରି ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ପଡିଛନ୍ତି ଯାହାକି ଅଳ୍ପ ଶବ୍ଦରେ ଉଠିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ନିଶାରେ ଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଶୋଇଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ହଲ୍‌ଚଲ୍ କରିବାକୁ ପଡେ । ଗଭୀର ନିଦରେ ଶୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହଲଚଲ୍ କରିବାକୁ ପଡେ । ତେଣୁ ହେମ୍‌ବର୍ଗର (ଜର୍ମାନୀ ଗୋଟିଏ ସହର) ପିଲାମାନେ କ'ଣ କରୁଛ ? ବହୁତ ଭଲ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗ୍ରୁପ ଅଟ । ସମସ୍ତଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ପାଠପଢା ସହିତ ବହୁତ ଭଲ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାଠପଢା ସହିତ ସ୍ନେହ ଅଛି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁରଲୀଧରଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ଅଛି ମାନେ ମୁରଲୀ ସହିତ ସ୍ନେହ ଅଛି । ଯଦି ମୁରଲୀ ସହିତ ସ୍ନେହ ନାହିଁ ତେବେ ମୁରଲୀଧର ସହିତ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ନାହିଁ । ଯେତେ ବି ଯିଏ କହୁ ଯେ ମୋର ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି କିନ୍ତୁ ପାଠପଢିବା ପାଇଁ ସମୟ ନାହିଁ, ତେବେ ବାବା ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ଲଗନ ଥାଏ ସେଠାରେ କୌଣସି ବିଘ୍ନ ତିଷ୍ଠିପାରିବ ନାହିଁ, ଆପେ ଆପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ପାଠପଢା ପ୍ରତି ବା ମୁରଲୀ ସହିତ ସ୍ନେହଥିବା ପିଲାମାନେ ସହଜରେ ବିଘ୍ନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯା'ନ୍ତି । ନିଜର ଉଡିବାର କଳା ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ଉପରେ ରହିଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ବିଘ୍ନ ତଳେ ରହିଯାଏ । ଉଡିବାବାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ତ ପାହାଡ ମଧ୍ୟ ଏକ ପଥର ସହିତ ସମାନ । ପାଠପଢା ସହିତ ସ୍ନେହ ରଖିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ କୌଣସି ବାହାନା କରିନଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ମୁଶକିଲ୍‌କୁ ସହଜ କରିଦିଏ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ମୁରଲୀ ସହିତ ସ୍ନେହ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଠପଢା ସହିତ ସ୍ନେହ ଏବଂ ପରିବାରର ସ୍ନେହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ପାଲଟିଯାଏ ଏବଂ ସେହି ଦୁର୍ଗ ଭିତରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏହି ଗ୍ରୁପକୁ ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ ବିଶେଷତା ହିଁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ନେଉଛି । ପାଠପଢା ଏବଂ ପରିବାରର ସ୍ନେହ କାରଣରୁ ପରିସ୍ପରକୁ ସ୍ନେହର ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମି□ ଆତ୍ମା (ପୁଷ୍ପାଲ ଦାଦୀ) ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହବାଲା ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି । ସ୍ନେହ - କୌଣସି ଭାଷାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖେ ନାହିଁ । କାରଣ ସ୍ନେହର ଭାଷା ହିଁ ସବୁ ଭାଷାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଷା । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମନେ ଅଛି । ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେବାର ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଯେତେ ଯେତେ ବୃଦ୍ଧି କରିଚାଲିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ମହାନ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ତେବେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ଯଦି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ । ଆଚ୍ଛା !

ଅବ୍ୟକ୍ତ ମୁରଲୀ ଗୁଡିକରୁ ସଂଗୃହୀତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ତା'ର ଉ□ର

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷ ଗୁଣ, ଶୃଙ୍ଗାର ବା ସମ୍ପ□ି କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା । ଯେପରି କୌଣସି ବି ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁକୁ କେବେ କେହି ହାତ ଛଡା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହିପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ଅଟେ, ପରିବ□ନର ବିଶେଷ ଦର୍ପଣ ଅଟେ । ଯେଉଁଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ରହିଛି ସେଠାରେ ଖୁସି ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ଯଦି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ନାହିଁ ତେବେ ତାକୁ ସାଧାରଣ ଜୀବନ କୁହାଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା କ'ଣ ହୋଇଥିବ ?

ଉ□ର:- ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ଆତ୍ମାମାନେ କେବେ ବି କୌଣସି କାରଣରୁ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ବା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବା ବାତାବରଣର ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବେହେଲେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ମୋତେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ କିଛି ବି ହୋଇଯାଉ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ରୂପୀ ବିଶେଷତାକୁ ଛାଡିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ ?

(୧) ଯିଏ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥାଏ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପେ ଆପେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ କାହିଁକି ନା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ତାଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ସ୍ନେହୀ କରିଦିଏ ।

(୨) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ ସମସ୍ତେ ଆପେ ଆପେ ପାଖକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବେ ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

(୩) ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ବିଶେଷତା ସ୍ୱୟଂ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଚାନ୍ସଲର ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗର ଅଧିକାରୀ କରିଦିଏ । ସେମାନଙ୍କୁ କହିବା ବା ଭାବିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡିନଥାଏ ।

(୪) ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାରକୁ ମିଶାଇ ଦେଇଥାଏ । ସେମାନେ କେବେହେଲେ କାହାର ସ୍ୱଭାବ- ସଂସ୍କାରରେ ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

(୫) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ । ସେମାନେ ସ୍ନେହ ପାଇବାର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ହିଁ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ବା କଥାବା□ା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହୋଇଥାଏ ।

(୬) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ମାୟାଜିତ୍ ହିଁ ହୋଇଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସର୍ବଦା ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୀମା ଭିତରେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ମାୟାକୁ ଦୂରରୁ ହିଁ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯଦି ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ମାୟାକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ ନାହଁ, ବାରମ୍ବାର ଧୋକା ଖାଉଛ ତେବେ ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ମାୟାକୁ ନ ଚିହ୍ନି ପାରିବାର କାରଣ ହେଲା- ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଉପରେ ଚାଲୁନାହଁ । କେତେବେଳେ ଚାଲୁଛ, କେତେବେଳେ ନୁହେଁ । କେତେବେଳେ ଯୋଗ କରୁଛ, କେତେବେଳେ ନୁହେଁ । କେତେବେଳେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଛ କେତେବେଳେ ନୁହେଁ । ସର୍ବଦା ଆଜ୍ଞାର ସୀମା ଭିତରେ ରହୁନାହଁ ସେଥିପାଇଁ ମାୟା ଠିକ୍ ସମୟରେ ଧୋକା ଦେଇ ଦେଉଛି କାରଣ ମାୟା ଭିତରେ ପରଖିବାର ଶକ୍ତି ବହୁତ ରହିଛି, ମାୟା ଦେଖୁଛି ଯେ ଏହି ସମୟରେ ଇଏ ଦୁର୍ବଳ ଅଛି ତେଣୁ ସେହି ଦୁର୍ବଳତା ଆଧାରରେ ହିଁ ମାୟା ନିଜର କରିନେଉଛି, କାରଣ ମାୟାର ଆସିବାର ରାସ୍ତା ହେଲା ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ମାୟାଜିତ୍ ହେବାର ସହଜ ଆଧାର କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରୁହ, ସାଥୀରେ ରହିବା ଅର୍ଥ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୀମା ରେଖା ଭିତରେ ରହିବା । ଯାହା ଫଳରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେବାର ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ସାଥୀରେ ରହିବ ତେବେ ଯେପରି ବାବା ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ସଂଗର ରଂଗ ଆପେ ଆପେ ଲାଗିଯିବ ସେଥିପାଇଁ ବୀଜକୁ ଛାଡି ଶାଖାଗୁଡିକୁ କାଟିବାର ବୃଥା ପରିଶ୍ରମ କର ନାହିଁ । ଆଜି କାମ ବିକାରଜିତ୍ ହୋଇଗଲ, କାଲି କ୍ରୋଧ ଜିତ୍ ହୋଇଗଲ... ନା । ସର୍ବଦା ବିଜୟୀ । କେବଳ ବୀଜରୂପ ବାବାଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ରଖ ତେବେ ମାୟାର ବୀଜ ଏଭଳି ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ ଯାହାକି କେବେ ବି ସେହି ବୀଜ ଅଂଶ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ସାହସ ତଥା ଉତ୍ସାହ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଥିବା ଦୟାଳୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ ।

କେବେ ବି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାକୁ, ତୁମେ ଦୁର୍ବଳ ବୋଲି କୁହ ନାହିଁ । ତୁମ ଭଳି ଦୟାଳୁ, ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶୁଭବାଣୀ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍, ନିରାଶ କରିବା ଭଳି ନୁହେଁ । ଚାହେଁ କେହି କେତେ ବି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଉ, ତା'କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ଥାଉ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ତା'କୁ ସମର୍ଥ କରି ତା'ପରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ପ୍ରଥମେ ତା'ର ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ଧରଣୀରେ ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ହଳ ଚଲାଅ, ତା'ପରେ ଶିକ୍ଷାରୂପୀ ମଞ୍ଜି ବୁଣ ତେବେ ଯାଇ ସହଜରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୀଜରୁ ଫଳ ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର ସେବା ତୀବ୍ର ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବାବଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ ସର୍ବଦା ଭରପୁର ରହିବାର ଅନୁଭବ କର ।